

**“Шест Дена Работи,
Седмиот Одморај”**

-Весна Куслеска-

ЛИКОВИ:

Понеделник - Дана

Вторник - Лина

Среда - Розе

Четврток - Олга

Петок - Тина

Сабота - Мина

Недела - Џани

Перо

ПОНЕДЕЛНИК – Лина

Лина е 55 годишна жена. Таа е познат стоматолог во местото во кое што живее. Таа е многу висока и слаба жена. Генерално е мртва ладна, женствена и културна, освен во моментите кога 'исклучува' во расправиите со Дана. Зборува смирено, без викање. Таа е добро образована. Во џебот носи огледалце и од време на време си ги проверува забите. Лина, по завршувањето на средното образование се мажи за Томе. Подоцна учи за стоматолог.

ВТОРНИК - Дана

Дана и Лина се на иста возраст. Дана е ниска и дебела жена. Таа е гласна додека зборува. Како и Лина, Дана се мажи по завршувањето на средното образование. Таа е мајка на три деца која не била среќна во бракот и моментално е вдовица. Смета дека заради грижите од бракот многу се здебелила. Перо е нејзин сосед. Таа сака да гледа турски серии. Постојано е на неуспешна диета. Додека гледа серии сака да и пере машината. Така се чувствува дека нешто работи, а звукот од машината ја прави да се релаксира. Мисли дека машината за перење алишта е најдобрата измислица до сега. Таа јаде секогаш кога се чувствува стресно и несигурно. Се крие додека јаде, некогаш се крие и од себе си.

*Може да биде и црнкиња.

СРЕДА - Олга

Олга е пензионирана учителка по балет. Таа има Руско потекло. Со себе секогаш носи лепеза која вели дека ја носи поради здравствената состојба. Олга има болест што ја прави да се онесвестува кога е во стресна ситуација. На рацете носи ракавици. Таа е богата 82 годишна жена која никогаш не се омажила. Сеуште е успешна менаџерка за пејачки по кафани. Има многу мачки. Вежба јога.

ЧЕТВРТОК – Роза

Роза е девојка на 21 година која е само неколку денови пред породување. Очекува близначки. Се мажи само затоа што останува бремена. Моментално работи во цвеќарата на мажот и. Облеката и е со цветови. Дише тешко и едвај оди. Цело време се со телефонот во раце и е онлајн на facebook. Сака да биде фотограф. Постојано се слика сама и стомакот и постира онлајн. Со мислите е малку бавна, добродушна е. Има проблем со слухот за кој докторите и рекле дека ќе и се среди откако ќе се породи.

* Азијатка.

ПЕТОК – Тина

Тина е триесет годишна девојка. Таа е пејачка во поелитна кафеана. Изгледа како модел. Почнала да учи психологија на факултет, ама поради недостаток на пари се занимава со пеење. Не е пијаница но сака да пие.

Посебно кога е испаничена. Обожава виски, кое неодамна го открила. Таа е алергична на мачки. Кива кога е наоколу Олга.

САБОТА - Мина

Мина е помалата сестра на Лина. Таа има 43 години. Работи како полицаец. Има цврсто тело и остра е кога зборува. Помалку дава машка енергија. Кога зборува, тоа звучи како наредба. Сака да стане детектив. Сака да чита стрипови за познати детективи. Мајка и постојано ја кара, бидејќи Лина ја кодоши. Мина сака да прави илегални нешта.

НЕДЕЛА – Џани

Џани е сопственик на кафеаната каде што работи Тина. Сороботува со Олга. Тој речиси никогаш не се појавува во својата кафана. С прати преку камери, директно од својот дом. Не сака да биде многу експониран. Џани е многу богат. Секогаш е добро облечен и убаво намирисан. Негова страст е брендот Versace. Затоа и го викаат Џани. Џани бил градоначил пред 10 години. Тој е другар на Перо од војска. Со Перо се иста возраст, на 60 години. Џани е оженет уште кога бил во војска, таму се запознава со Перо. Сеуште е женет за истата жена и имаат деца. Џани не се разведува од својата жена зашто и дал збор.

ПЕРО

Перо е шеесет годишен маж. Тој е онаков каков сите го опишуваат. Негова страст е моден дизајн, со што го заслужува епитетот кројач. Посветен е на својата професија, и прави уникатни несекојдневни креации. Секоја од жените изгледа убаво во својата облека, која тој ја правел.

** Сите ликови кога зборуваат за Перо го викаат на различен начин.*

** Сите ликови навистина го сакаат Перо поради тоа како ги направил да се чувствуваат.*

** Многу игра со мртвото тело на Перо.*

** За време на дејствието, Олга се онесвестува и освестува. Останатите ликови, после првото онесвестување, паничат, потоа секој си продолжува со дејството.*

** Дана скришно јаде.*

** Поради наглувоста на Роза, игра со зборови.*

Дејствието се одвива во дневната соба на Перо. Во собата има голем ормар. Перо лежи мртов на подот. Влегува Дана. Дана веднаш се стрчува кон паднатото тело.

ДАНА: Перица... Леле Перица што ти е? Станувај! Разбуди се! Станувај! Не си играј со мене! (го става показалецот под носот на Перо)Ииииии Господе боже! (Му дава вештачко дишење) Диши Перица! Диши Перица! Диши Перица... Перица, ти сваќаш ли дека си умрел? (Станува хистерична, си удира себе си шамар) оф... е ова болеше... А...

Дана наслушува дека некој доаѓа. Се крие. Свони свончето на вратата. Свончето свони неколку пати. Се слуша торпање на вратата. Лина е на врата.

ЛИНА:(Однадвор) Перо... Отвори!

ДАНА: Ооо... е сега го јадев. Леле Господе, зошто, зошто јас? Зошто сега... толку проблеми си имам... и неплатени сметки, па уште и ова! А велеше на хороскопот, „Неделава ќе се најдете на погрешно место, во погрешно време“.

Тишина.

ЛИНА: Перо, те слушам. Отвори. Те слушам како дишеш.

Лина посилно тропа на вратата, како да сака насилно да ја отвори.

ЛИНА: Кој е таму?

ДАНА: Една госпоѓа...

ЛИНА: Каква госпоѓа?

ДАНА: Анонимна...

ЛИНА: Крадец! Ќе викнам полиција, освен ако не сакаш своеволно да се предадеш.

ДАНА: Која си ти?

ЛИНА: Не си баш во позиција да поставуваш прашања, госпоѓо анонимна.

ДАНА: Недела?

ЛИНА: Понеделник. Недела?

АРЕТНА: Не, Вторник.

ЛИНА: Каде е Перо?

ДАНА: Е па, како да ти кажам... не го слушна Перица кај што дише, мене ме слушна, Перица веќе не дише...

ЛИНА: ШТО?

Лина ја отвара вратата насилно.

ЛИНА: Перо! (му го проверува пулсот со два прста на вратот.)

(Во шок. Мртва ладна...) **Не, мртов е! Сто посто! Да. Мртов е. Скроз. Штета. Ќе ми недостига. Штета. Зошто? Како? Не ми се верува.**

Лина се врти накај Дана, се гледаат за прв пат пред лице во лице.

ДАНА: Значи, вистина е?

ЛИНА: Ти? Што бараш ти овде?

ДАНА: Што те интересира пак тебе?

ЛИНА: И ти си?

ДАНА: Што?

ЛИНА: Ти?!?

ДАНА: Што?

ЛИНА: Да...

ДАНА: Ти не си нормална.

ЛИНА: Значи за тебе никогаш немаше да претпоставам такво нешто!

ДАНА: Какво нешто?

ЛИНА: Не, за тебе би поверувала сè, ама не и за него...

ДАНА: Ај, биди малку појасна...

ЛИНА: Тебе не ти е јасно?

ДАНА: Да не слушнам ни збор. Дали ти се сеќаваш воопшто на нешто?

ЛИНА: Се сеќавам на сè. И на кутриот твој маж... кој сигурно немаше да е мртов ако не се оженеше со тебе.

ДАНА: Господе, дај ми сила да не ја задавам. Ги знаеш ти добро сите фрки со наследството. А ги знаеш, зашто ти ги направи. Бобе би бил среќен човек сега, да не замешаше прсти ти и да не го поткупеше свекорот, па сè вас да ви остави.

Фала му на бога што ми умре мажот не мора веќе да се расправа со вас. А јас... сега и ако сакам можам да имам љубовници. А твојот е жив, ене го дома седи.

Ти на сето тоа имаш љубовник. Срамота!

ЛИНА: Сè си кажа. Тотално и точно ја разбирам ситуацијата овде. Ти, само што ми призна дека Перо ти е тебе љубовник. Односно, ти бил. А јас, не сум ништо друго освен негов стоматолог.

ДАНА: Ајдееее....

ЛИНА: Ајде де.

ДАНА: Од кога стоматолозите прават домашна посета и тоа во Недела?

ЛИНА: Баш затоа, не одам на работа денес.

ДАНА: Па тоа и го велам.

ЛИНА: Како мислиш? Па, ти си му комшивка... Секогаш знаев дека нешто куваш со комшииве наоколу, ама за со Перо никогаш... Значи ти си Вторник!

ДАНА: Да, убаво си кажа, секогаш кувам нешто со комшиите и денеска, Недела, комшиски, продавницата е затворена дојдов да позајмам квасец од кај Перица. Тој обожаваше домашно кисело млеко, а и јас многу сакам, па си велам ќе појдам, Перица ќе ми позајми. Сите знаат дека Недела е најубавиот ден за квасување на млекото. Извини ако касно те информирам за ова.

ЛИНА: Не треба ништо да ми кажеш. Имам мозок, очи и уши.

Лина зјапа во Дана.

ДАНА: Перица, мој љубовник?

ЛИНА: Да, баш како што кажа... Перица, мој љубовник... Просирна си како рентгенска снимка на расипана шестка.

ДАНА: Горе лево?

ЛИНА: Кај сакаш.

ДАНА: Добро, ако сум јас горе лево, тогаш ти си долу, десно, што подалеку од мене...

ПАУЗА.

Дана ја гледа Лина право во очи.

ЛИНА: Јас барем имам достоинство. Јас секогаш имам плус...

ДАНА: Швалер плус?

ЛИНА: Квасец!

ДАНА: Значи сеуште не признаваш?

ЛИНА: Што?

ДАНА: Значи јарец во хороскоп да беше, олку инает немаше да тераш...

Тогаш, како знаеш за Недела?

ЛИНА: Молам?

ДАНА: Аман веќе жено! Знај дека умираш да дознаеш која е Недела!

Лина здогледува една тетратка. Трча, ја зема и ја листа.

ДАНА: Знаев.

ЛИНА: Умирам да дознаам која е Недела!

ДАНА: Па, така кажи! Јас ќе и се јавам!

ЛИНА: Никако!

ДАНА: Значи, конечно признаваш?

ЛИНА: Не е време за такви разговори сега!

ДАНА: Дај ми ја тетратката, јас ќе го најдам бројот! Имај малку почит кон Перица!

ЛИНА: Јас ќе се јавам!

Се тргаат со тетратката. Тетратката се кине, летаат лисја наоколу. Делови од тетратката се во рацете на Дана и Лина.

ДАНА: Ја искина!

ЛИНА: Ти скокна на мене!

Двете ги собираат листовите и читаат.

ДАНА: Ова се кројки.

Читаат и пребаруваат по лисјата.

ДАНА: Петок! Еве пишува... Име и број до пола.

ЛИНА: Кај мене е остатокот од бројот.

Го составуваат листот.

ЛИНА: Ама Петок не е Недела...

ДАНА: Стварно? Јас ќе се јавам! Каж ми ги последните три бројки, брзо!

ЛИНА: 338.

ДАНА: Свони... Ало.. Петок? (На Лина) Таа е... рече да!

ЛИНА: Не и кажувај директно дека умрел... спомни и' од околу...

ДАНА: Слушај Петок... Вторник овде. Со Понеделник сме кај Перица. Дојди, ама од околу. Перица умрел.

Дана го затвара телефонот.

ЛИНА: Од околу?

ДАНА: Па јас дојдов од околу...

ЛИНА: Што ти рече?

ДАНА: Ќе дојде.

ЛИНА: Кога?

ДАНА: Најбрзо што може.

Двете внимателно ги прегледуваат листовите.

ДАНА: Кај мене нема ништо за Недела... Само кројки...

ЛИНА: Не, нема... нема ни тука...

ДАНА: Веќе ме фатија живците. Ќе одам да видам во спланата соба да не има нешто...

Лина наоѓа момент насамо со мртвото тело на Перо. Оди до него.

ЛИНА: Перо... Колку тажен момент е ова. Барем си умре со порцелански заби. Ти ги направив најдобро од сите други... како реклама за колгејт... Ти си моето ремек дело! Се сеќавам кога баш во оваа соба ми рече: Колку убаво го направи кебапот, подобро и од баба ми... И го загриза со порцеланските заби... Сè што гледав беа твоите заби, твоите заби мое дело! Преубаво ги дизајнирав и уште поубаво ти стојат. Трајни се, иако не си жив ќе можеш да ги служиш уште најмалку педесет години...

ДАНА: Најде нешто?

ЛИНА: Не!

Дана се враќа во собата. Лина се преправа дека не плачела. Дана ја пребарува целата соба.

ЛИНА: Што е тоа?

ДАНА: Некои слики....

ЛИНА: Тоа не се слики, тоа се фотографии....

ДАНА: Опрости!

Гледаат во фотографиите.

ЛИНА: Е, овој е мој пациент. Другар од војска на Перо. Коронка на петка, горе лево. Плус парадентоза.

ДАНА: Ау, сликани се со бившиот градоначалник.

ЛИНА: Фотографирани!

ДАНА: Како и да е, Перица е многу фотогеничен.

ЛИНА: Ете, зошто не викаш дека е сликогеничен. Зошто не е слика. Тоа е фотографија.

ДАНА: Баш се слатки на сликава.

ЛИНА: Знаеш, имаат институции за вакви како тебе... Во овој век ги викаат ментални институции.

ДАНА: Фала многу за информацијата. Ќе појдам, нека ме сместат, а и ќе им кажам кој ги препорача како институција. Може ќе не стават цимерки. Е, таму, да знаеш, не сум одговорна за последиците.

ЛИНА: Нема да имаш време ти за мене. Ќе ти идат сите комшии на посета.

ДАНА: Е, мене барем ќе ми иде некој... И доста ми беше од тебе. Ќути малку, да му оддадеме почит на мртвото тело на Перица. Се чувствувам како во "Болката на скршените срца"...

Дана почнува да плаче.

ЛИНА: Доста, доста плачеш ќе си го наведениш пињуарчево...

ДАНА: Од кај ти е сукњичево?

ЛИНА: Нова колекција е... од манго. Кога бев на викенд во Грција...

ДАНА: Аха... ко така мене пињуарчево ми е од лиска.

ЛИНА: Лисца мислиш...

ДАНА: Лиска.

ЛИНА: Ти никогаш не си ни видела слика од лиска.

ДАНА: Мислиш фотографија?

ЛИНА: Како и да е...

ДАНА: Не туку ми глуми лудило, знам од кај ти е сукњичето. Нека почива во мир.

ТИНА влегува во собата.

ТИНА: ...Навистина е мртов.

ЛИНА: Недела?

ТИНА: Петок, само што ми се јавивте...

ЛИНА: Брзо стигна!

ТИНА: Плус и идев од околу.

ЛИНА: Господи боже!

ДАНА: ААААА!!! Излегувај Петоку! Излегувај зошто ќе лежиш ти до Перица ако те фатам. Мислам не до Перица, до него не смееш да легнеш... Ама ќе лежиш во истата состојба. Мртва и ладна.

ЛИНА: Се знаете?

ДАНА: Сум ја видела и порано.

ТИНА: Ај да те чујам кажи и која сум. Наполни ми ја душата, срцка!

ДАНА: Ма, јас тебе не те рачунам за швалерка!

ЛИНА: Што се притресуваш... сите сме со истата функција.

ТИНА: Се гледав со мажот и, и верувај ми сериозно беше...

ЛИНА: Бобе имаше љубовница? Сериозна љубовница?

ДАНА: Глува ли си жено? Јас оваа не ја сметам за швалерка, а камо ли за љубовница!

ЛИНА: Која е разликата?

ДАНА: Не знам, ама за мене оваа не е ни едното ни другото.

ЛИНА: Па, што се потресуваш тогаш?

ТИНА: Кај беше ти во вторниците?

ДАНА: Овде!

ТИНА: Логично, јас бев со Бобе. Ех, откако умре Бобе, тогаш се запознав со Пере. И сватив зошто ти си го изневерувала со Пере.

ДАНА: Мислам дека конечно е време да ја закутиш муцката, зашто дур да трепнеш ќе те вратам од кај што дојде... од околу!

ЛИНА: Не е ни време ни место да се решаваат тие проблеми сега, а и кутриот Бобе е мртов веќе две години...

ТИНА: А сега и Пере!

ДАНА: Од тебе умираат. Не дај боже да му фрлиш око ти на некој маж.... готово, пазарете сандак! Ајде излегувај!

ТИНА: Мене ми зборуваш?

ЛИНА: Доволно беше... ние и се јавивме, нема потреба за расправи и онака и двајцата се веќе мртви.

ДАНА: Ма, многу ми е гајле, јас под ист покрив со ова суштество не седам!

ТИНА: Суштество?

ЛИНА: Никој не смее да си оди!

ДАНА: Јас секако останувам!

ТИНА: Јас сум тука и нема шанси да се мрднам од овде дури не дознаам која е Недела! А кутриот Пере, како да знаеше дека ќе умре. Пред скоро месец дена ми рече дека многу би сакал сите заедно да не види на својот погреб. Ние сме му фамилија. Кутриот, немаше ни куче, ни маче... само нас!

ДАНА: Кога е така, треба да ги направиме сите обичаи. Да го искапиме, да го облечеме и да го испратиме.

ТИНА: И сандак треба да се порача, да викнеме некој да му земе мерка..

ДАНА: Каква мерка.... сандаците се исти за сите. Ти треба да знаеш, кој знае колку си закопала до сега...

ТИНА: Исто колку тебе, колешке.

ЛИНА: Значи треба да одбереме алишта, кондури...

ДАНА: Јас ќе го искапам. Само, вие ќе треба да ми помогнете да го однесеме до бањата. Мртвите луѓе се потешки.

ТИНА: Зошто па ти да го капеш?

ДАНА: Зошто не јас?

ТИНА: Сите ќе го капиме... Сите сме овде од истата причина.

ТИНА: Вие женски сте навистина чудни... Женски, мислам жени. Чудно, си мислев луѓето со годините стануваат поразумни. Еве, јас на пример, тоа можам да го почувствувам на своја кожа. А, вие двете, и двете сте преку пеесет и врска немате што треба да се прави. Може ви е од менопаузата. Не знам. Сега гледам дека само телото станува постаро... ама мозокот останува ист. Детски. Скоро како на почетокот!

ЛИНА: Мојот мозок ќе го игнорира ова и ќе се фокусира на моменталниот проблем. Јас ќе го искапам Перица.

ДАНА: Ти! Никогаш! Така Пере никогаш нема достоинство да замине на другиот свет.

ЛИНА: Ти се сомневаш во мојата хигиена?

ДАНА: Знам јас сè за тебе и за твојата хигиена. Никој не мора да ми каже.

ЛИНА: Имаш ли ти идеја зошто јас и Томе се иселивме од куќата на свекорот? Заради тебе! Толку смрдиш што дури и да ти се јавам на телефон можам да го осетам тој мирис.

ДАНА: Не, не, не... Тоа е зашто ние решивме да ве исфрлиме, оти ти цела куќа ја направи да мириса како да си на забно... Јас ја дадов идејата да ве исфрлиме, што ми можеш? Бобе ми кажуваше дека Томе секогаш му се жалел за тоа како мирисаш... Добро што е жив човекот. Една вечер дојде кај нас со плачење од толку што му мирисало, почнал да има кошмари дека е мува која лета и застанува само на заболкари...

ЛИНА: Аха, значи вие сте не шпионирале нас! Тој разговор баш јас и Томе го правевме за тебе...

ТИНА: Вие сте јатрви.... Па да, логично...

ДАНА: О, Колумбо ја откри Америка.

ЛИНА: Јас јавно никогаш нема да проговорам дека таа ми е јатрва.

ДАНА: Роѓена јатрва!

ТИНА: После се што се изнаслушав, за мене вие сте сексуално исфрустрирани жени во менопауза. Плус јатрви. Роѓени!

ЛИНА: Мислам дека е време и двете да се закутите, зошто јас обично поправам заби, ама знам и како да ги искршам. *(Пауза)* Значи, ситуацијата е оваа... Перица е мртов. Ние сме тука. Време е да се фатиме за работа. Сите сакаме да знаеме која е најголемата полуостварена љубов на Перица – Недела. Сакале или не, заедно сме во ова.

ДАНА: А, заедно сте? Да не сакате да си одам? Не си одам и точка! Ајде фаќајте го, ќе го носиме во бањата.

ТИНА: Што?

ДАНА: Мора да го искапиме тоа е религиски обичај.

ТИНА: Од кај знаеме дека Пере не се откажал од религијата пред смртта.

ДАНА: Да ти текнеше порано да му се јавеше, сега не можеме да го прашаеме.

Трите го подигнуваат телото.

ТИНА: А Недела кога ќе дојде?

ЛИНА: Не знаеме, немаме никаква трага од неа...

ТИНА: Да и се јавиме.

ДАНА: Среќа што ти текна, нас таква генијална идеја немаше да ни падне на памет... Го немаме бројот, алоооо Колумбо!

ТИНА: Нема број од Недела?

Го оставаат телото. Тина прегледува сегде низ собата.

ЛИНА: Прегледавме сегде. Нема.

ДАНА: (На Тина) Грам памет немаш, значи.

ТИНА: Кај го најдовте мојот број?

ЛИНА: Во тетраткава со кројки.

ТИНА: А, можно е. Јас му се јавив на Пере минатата Недела да му го кажам новиот број. Ми рече дека работи. Можно е да го запишал во тетратката.

Добро, што толку има таа Недела?

ЛИНА: Никој не знае...

ТИНА: А ланчето?

ЛИНА: Кое ланче?

ТИНА: Како кое ланче? Ланчето на Пере со приврзок што се отвара. Златно ланче.

ЛИНА: А, ова што вели забранетото овошје е најслатко?

Одат до телото и го земаат ланчето.

ТИНА: Ланчето се отвара. Ако има слика внатре, одма ќе видиме која е Недела.

ЛИНА: Фотографија....

ТИНА: И мислам дека Недела е мажена жена.

ЛИНА: Зарем не сме сите...

ТИНА: Јас не сум. За мене е тоа нормално.. добро, не е нормално за мајка ми, на триесет години немажена. Триесетите се новите дваесети...

ЛИНА: Четириесетите новите триесетти...

ТИНА: Ја почнувам декадата со тројка! Денес ми е роденден.

ЛИНА: Среќен роденден.

ТИНА: Мојот роденден, денот на смртта на Пере.

Тина се натажува. Вади шише виски од ташната.

ЛИНА: Ох, прослава!

*** ТОРТА, СВЕЌА**

Лина носи три чаши и мраз. Тина тура виски.

ЛИНА: Мраз?

ТИНА: Може!

Лина става мраз во чашите.

ЛИНА: Среќен роденден! Ти, нема да наздравиш со нас?

ДАНА: Вие двете вистина не сте нормални...

ЛИНА: Зошто? На некои животот им завршува, и тоа е навистина тажно, ама останатите продолжуваат да живеат. Шоуто мора да продолжи. Сега, во моментот правиме избор дали ќе бидеме среќни или тажни. Јас сум тажна, навистина, срцето ми се кине... ама одбирам да го прославам животот на оваа млада девојка, и животот на Пере. Ти одбираш да и бидеш лута и нејзе и мене. Ти одбираш! Јас одбирам чаша виски. Наздравје!

ТИНА: Фала ти. Здравница за животот на Пере! Иако тој е мртов, јас овој мој роденден му го посветувам нему. За Пере! Во многу убави години ме фати...

Наздравуваат. Дана седи замислена и ги гледа.

ЛИНА: Сигурна си дека не сакаш?

ДАНА: Море, давај вamu!

Наздравуваат. Пијат. Седнуваат и зјапаат во мртвото тело на Перо.

ТИНА: Мора да била бомба во сексот оваа...

ЛИНА: Која?

ТИНА: Недела.

ДАНА: Сигурно му била црешата на шлагот.

ТИНА: Инаку, зошто Пере толку би се заљубил во неа?

ДАНА: Јас мислам дека и мене ме сакаше.

ТИНА: Тој сите нè сакаше, тоа му е маана. Ама, најмногу Недела. Морам да признаам дека и јас сум бомба во кревет. И тоа атомска. Вистина е. Ми кажале.

ДАНА: Колку луѓе ти кажале?

ТИНА: Седум... не... чекај... девет..

ДАНА: Лажеш-сушиш.

ТИНА: Не, не лажам, ги заборавив близнаците... За нив отпосле дознав дека се двајца...

ЛИНА: Баш би сакала Перо да имаше брат близнак.

ТИНА: Е, нема... Ни брат, ни сестра, ни куче, ни маче. Само ние и еден куп кројки.

ЛИНА: Ама група сме!

ДАНА: Пола група. Плус Недела. Таа не е ни во групата. Јас пак, мислам дека мора да има нешто, било што овде од Недела. Пред нос ни е, ама не го гледаме...

ЛИНА: Сигурно е така..

Тина оди до телото на Перо.

ТИНА: Ланчето... се запивме, се заборавивме...

Тина го зема ланчето. Сите пробуваат да го отворат.

ДАНА: Јас ќе го отворам.

ЛИНА: Дај ми мене...

ТИНА: Оставете ме мене... еј, сега гледам дека имало малечко крвче... изгравирано...

ДАНА: Перица си беше многу религиозен. Тој секогаш велеше. Шест дена работи, седмиот одмарај.

ЛИНА: Да, да точно е!

ТИНА: Мене тоа ми звучи како код...

ДАНА: Денеска е Недела... Барем денот му се погоди.

ТИНА: А кај се другиве денови?

ДАНА: Ништо за сега, нема никаква трага. И... некако не му ја мислам за нив...

ТИНА: Е жени, жени... Who the fuck is Sunday?

ДАНА: Шо рече?

ТИНА: Истото цело време! Која е Недела?

ДАНА: Ова на англиски беше?

ЛИНА: Да.

ДАНА: Како и да го кажеш, па и на кинески, јас ќе ти кажам јасно и гласно на чист македонски. Недела ЈОК! Ја нема. Нихтс! НО!

ТИНА: ОК, ОК!

ЛИНА: Јас откако дознав за фамозната Недела, се прашувам како зборува, како се движи...

ТИНА: Каква облека носи, која боја и е омилена?

ДАНА: И нејзе сигурно Перица и ги шије облеките.

ТИНА: Еј, го видовте ова Пере што ми го шиеше?

Станува се покажува. Се вртка како на модна писта. И Лина и Дана истотака се однесуваат како манекенки.

ЛИНА: Моево, така ми е легнато...

ДАНА: Сите се пери-носи!

ТИНА: Каков кројач, такви алшта.

ЛИНА: До иглата е.

ДАНА: И иглата си бара рака...

ТИНА: Способен.

ЛИНА: Пре. Сè што ми сошил носам и на работа и дома...

ТИНА: Мене тие што ми се за на работа ми се многу по шик.

ЛИНА: А кај работиш?

ТИНА: Пеам во една кафена. И, плус имам процент ако испијам пијачка со некој гостин.

ДАНА: Е тоа не ми е јасно, ем пијачка ем пари. Како? Па тоа е нелегално!

ТИНА: Си е по малку... Ама барменот, девојките, вратарот, гостите. Сите знаат за тоа. А, со нив нормално и полицајата. Пошто некои од гостите се полицајци. Јас им продавам време за пијачка. Ги гледам и ги читам што сакаат да слушнат и тоа и го правам. Марионета, платена на саат.

ДАНА: Само пијачка?

ТИНА: Да. Верувала или не никогаш не ни бев со твојот Бобе. Да, лажевсушев. Мене... Пере ми е втор. Верувале или не, гајле ми е... Вистина е.

ДАНА: Слушај, таман ми попомина лутинава, ти пак почнуваш со истата тема.

ТИНА: Па, еве јас ти кажувам. Ти како сакаш. Испадна прилика, ти кажувам.

ДАНА: Добро, како ве примаат таму?

ЛИНА: Ти да не планираш да се вработиш?

ТИНА: Па, после ќе бидеме колешки од работа.

ЛИНА: Јас прв пат слушам за таква професија. Уствари, уште не ни верувам дека постои...

ТИНА: ... И опасно е. Не знаеш на каков лудак ќе накапеш.

ДАНА: Опасно?

ТИНА: Тоа е како кога влегуваш во такси во четири сабајле. И ти и таксистот се прашувате кој од кого е по луд. Јас таму го најдов Пере.

ДАНА: Во такси?

ТИНА: Во кафеаната. Пере ме зеде под своја заштита. Мислам дека додека да умрам ќе бидам до уши заљубена во Пере. Толку ми е жал, што не знам како да се понашам...

ЛИНА: Пере одел на такви места?!?

ТИНА: Да, да... јас таму го запознав...

ЛИНА: Слушајте! Кога ќе влезеше Пере, колешкиве од работа сите... ааа... уууу... лелеее дојдеее... И, ќе си седнеше Пере во ќошот на една маса. Ќе си запалеше цигарче и ќе ме викнеше мене... Значи, во моментот се осеќав подобра од Моника Белучи.

ЛИНА: Извини вака што те прекинувам. За истиот Перо зборуваме?

ТИНА: Мислиш Пере.

ЛИНА: Перо!

ДАНА: Јас си го викав Перица.

ЛИНА: Правилно се вика Перо...

ДАНА: Јас мислам Перица.

ТИНА: Пере.

ЛИНА: Перо по кафани? Јас не верувам... Па, да беше Перо роден во Англија, кралицата да го познаваше, сама своеволно и своерачно ќе му ја дадеше титулата Сер Пер. За какви кафани ми зборуваш ти?

ДАНА: И јас не верувам во ова за кафаните... Перо беше домаќин. Сам переше, сам пеглаше... Градината сам си ја средуваше...

ЛИНА: Можно е да има некоја грешка?

ТИНА: Од каде тогаш сите сме овде, не може да е грешка.

Збунето се гледаат една со друга. Одат до мртвото тело на Перо. Го гледаат. Му ги отвараат пантолоните. Една по една се уверуваат дека е тој.

Мина влегува во собата. Таа е облечена во полициска униформа. Кога Мина влегува Тина се крие.

ТИНА: Не....

МИНА: Господе боже, сите сте овде! Што се случило?

ЛИНА: Мина?

ДАНА: *(На Лина)* За 15 минути ја чекам и мајка ви.

Тина шепоти.

ТИНА: Ја знаеш?

ДАНА: Сестри...

ЛИНА: Мина, што бараш тука?

МИНА: Ќе ве замолам само официјални имиња тука! Сабота.

ДАНА: *(На Мина)* Не си шокирана што ја гледаш неа тука?

МИНА: Јас знаев за сите вас...

ЛИНА: И за мене знаеше?

МИНА: Кај е Пепе?

ЛИНА: Како нè откри?

МИНА: Пази што зборуваш, јас и Пепе бевме другари. И, се разбира, малку ги искористив моите детективски способности. Кај е Пепе?

Мина гледа наоколу но не гледа на подот каде што лежи Перо.

ДАНА: Долу, Шерлок.

Мина го гледа.

МИНА: Види му го стомачето... тоа големо, големо стомаче. И тоа ќелаво главче. Кај му се наочарите? Пепе ги сакаше наочарите...

Тина почнува да плаче. Ги гледа наочарите, ги зема и и ги дава на Мина со солзи во очите.

МИНА: Мртов е нели?

Мина му ги става наочарите на Перо на главата и го бакнува во челото. Во моментот и текнува дека ја виде Тина.

МИНА: Еј и ти си тука!

ТИНА: Јас сум илегално овде...

Тина повторно почнува да се плаши.

ЛИНА: Зарем не сме сите...

МИНА: Петок, опушти се... овде сме, што се вели колешки.

ТИНА: Нема да имам никаков проблем со полиција? Мислам, нема да ме уапсите или нешто, некоја казна барем...

МИНА: Нема да те уапсам, освен ако не ми речат, а нема да ми речат. А за казна, нешто сигурно ќе платиш... *(во доверба на Тина)* сите се поврзани, тоа

е еден голем бизнис. Јас и ти сме пиони. Во моментов колешки по швалер.

(Кон сите) Колку долго е мртов?

ДАНА: Можеби половина час.

ЛИНА: Мислам дека можеби и повеќе.

ДАНА: Пола саат и ни минута повеќе.

ЛИНА: Искрено, не знам колку време има поминато од последниот здив на покојникот. Битно, мртов е.

ДАНА: Што е разликата? Скроз е мртов.

ЛИНА: Премртов.

ТИНА: Ти беше пред неколку дена во кафаната!

ЛИНА: Си била во кафана?

МИНА: Бев на должност.

ЛИНА: Ако и кажам на мама за ова...

МИНА: Ќе и кажам дека сум била на должност.

ДАНА: А, да одам да го искапам? И ќе го облечеме во тегетниот костум.

Мислам дека нема потреба од вратоврска...

ЛИНА: Тегетниот костум, мислам дека се договоривме - тоа никако!

ДАНА: Не сме се договориле такво нешто. Може сме се договориле за да го носи, а за друго не знам... Значи, тегетниот костим!

ЛИНА: Кој тегетен костим?

ДАНА: Оној што го носеше нон стоп. Па, на сите слики е во него.

ЛИНА: Фотографии.

ДАНА: И на лична карта сигурно е во него.

ЛИНА: Јас никогаш не сум го видела Перо во тегетен костим.

ДАНА: Ај погледни уште еднаш, да не си го згрешила Перото.

ЛИНА: Тој е 100%. И мислам дека е време да ти ја закачам една.

ТИНА: Тој обожаваше да трча гол.

ДАНА: Кај трчаше?

ТИНА: Низ мојата глава тој секогаш трча гол. Што и да носи, џабе му е. Јас го гледам само гол.

ЛИНА: И низ мојата трча така. Ама сигурна сум дека Перо обожаваше тексас.

МИНА: Јас го знам во трењерчиња и патичиња.

ТИНА: Гол.

ДАНА: Како зборуваш така?

Дана и удира шамар на Тина. Тина е шокирана.

Лина и удира шамар на Дана.

Тина и удира шамар на Дана.

Мина и удира шамар на Лина.

МИНА: Не можеш да ја маваш ко ќе ти текне, ќе те тужи за семејно насилство.

ТИНА: Што ви е вас луѓе? Се надевам дека имате мала фамилија.

ДАНА: Тегетниот костум!

ЛИНА: Нема шанса! Тој обожаваше фармерки, тексасни кошули и маици на ве.

ДАНА: Ти се молам, секој ќелав знае дека маици на ве не му стојат.

ЛИНА: Мислиш маици на ве се за дебели жени кои сакаат да стават акцент на градите. И тоа го прават само затоа што се дебели.

ДАНА: Ти ме нарекуваш дебела?

ЛИНА: Не, ти сама се препознаваш себеси како дебела.

ДАНА: Јас сум дама, психички и физички пополнета со елеганција.

ЛИНА: Нашиот свекор велеше...

МИНА: Доста со тој ваш свекор веќе... Ќе му ставиме што било...

ТИНА: Но, јас сепак преферирам гол...

ДАНА: Јас, тебе ќе те закопам гола!

ТИНА: А јас тебе во тегетен костим!

ДАНА: Не дај боже! На мојот погреб сакам да носам бел фустан. А, кога ќе умреш ти, јас ќе викнам трубачи.

МИНА: Тишина малку!

ДАНА: Значи станавте тим!

МИНА: Ние сме сите тим! Еј, што бара ова виски овде?

ТИНА: Роденден ми е! Послужи се.

Мина си тура виски.

ЛИНА: Пак пиеш?

МИНА: Не, само сега во оваа ситуација... нема да и кажеш на мама, нели?

ЛИНА: Добро... ама само овој пат...

МИНА: Да се договориме вака. Тоа што се случува кај Пепе останува кај Пепе.

ТИНА: Се согласувам.

ЛИНА: И јас.

ДАНА: Се разбира дека се согласувам... Мислиш дека јас сакам ова да го знае секој?

МИНА: Значи добро. Се колнете?

СИТЕ: Се колнеме!

ТИНА: За сите уште по една.

Додека Тина тура пијачка, Мина испраќа порака од мобилниот телефон. Сите пијат. Мина прави една цигара од марихуана.

ДАНА: Фала ти боже! Спасени сме!

ТИНА: Е, сега веќе сум изненадена!

ЛИНА: Веднаш зажалив што се заколнав! Се отколнувам!

ДАНА: Не може така!

МИНА: Си се заколна... Пази!

ЛИНА: Одма би те кажала на мама.

ДАНА: Жено, сестра ти е четириесет годишна жена. *(На Мина)* Од кај ти е ова?

МИНА: Денес фатив еден... маалско дилерче. Повеќето го предадов, а ова го задржав за Пепе.

ДАНА: За Перица?

МИНА: Секогаш му треба за Петок...

ТИНА: О, значи ти му беше извор. Фала ти.

МИНА: Сè за Пепе!

Сите пушат освен Лина.

ДАНА: Еј, Сабота!

МИНА: Да?

ДАНА: Како се сплетка со Перица?

МИНА: Пепе и ја средуваше градината на Тетка Олга. Надвор жешко – пекол. Пепе, запотен со ножиците во рацете, кастри цвеќиња. Јас... Посакав да бидам цвеќе...

ЛИНА: Кој знае што цвеќе си пушела тогаш.

МИНА: Не... Мислам дека прв пат во мојот живот се почувствував така. Сакав да сум цвеќе, ама изреагирав како магнум 357. Брзо и прецизно! И откако се појави Пепе дури и се лакирам... Значи, мислам генерално така го сретнав... да... И му направив чај... Чајот многу му се допадна...

ЛИНА: Кој знае што чај си му направила... Од ова што го пушиш, звучиш како да си на радио. Престанете! Ние овде си играме, а тој лежи мртов... тука пред нас... Пред сите нас... И пред сестра ми...

ТИНА: Тоа е, нема што да се прави... Јас вечер сум и на работа... Па, кој фали?

МИНА: Среда, Четврток и се разбира, Недела. На пат се.

ЛИНА: Знаеш кои се тие?

МИНА: Се разбира. Пријатели ми се на Фејсбук.

ДАНА: Значи, мора да знаеш која е Недела.

МИНА: Не знам! Се обидов со сите мои детективски вештини, но не, никогаш... Никогаш не открив која е Недела. Пепе го криеше идентитетот на Недела како таен документ за вонземјани во ЦИА.

ЛИНА: Значи, немаш ни една трага која е Недела? Или било каква информација...

ТИНА: Плава е или црна?

ДАНА: Колку години има?

ТИНА: Витка или тенка?

ДАНА: Тоа е исто...

ЛИНА: Слаба, дебела?

ДАНА: Или крупничка?

МИНА: Да не губиме повеќе време! Време е за акција. Прашање број еден...

ТИНА: Спремна сум...

МИНА: Кој дојде прв?

ДАНА: Јас...

МИНА: Што виде?

ДАНА: Па истата ситуација, само сите вие не бевте овде, потоа дојде Лина, па...

МИНА: Официјални имиња молам.

ДАНА: Добро. Јас Вторник бев тука, потоа дојде Понеделник, по неа се појави Петок, затоа што ја повикавме. После тоа дојде ти и останатото го знаеш...

МИНА: Зошто дојде ти кога не е твој ден од Неделата?

ДАНА: Затоа што секоја Недела Перица излегува точно во еден часот и триесет минути попладне. Денес не излезе. Некако, се надевав дека не е со Недела...

ЛИНА: Сакаше да искористиш иако не е твој ден?

МИНА: Остави го тоа... Нешто необично?

ДАНА: Не... освен мртвото тело... Ми беше чудно да го видам Перица мртов. Мислам, сèуште е чудно. Јас, како да не верувам дека е мртов...

Мина гледа насекаде. Телефонот на Перо е во неговиот џеб. Добива порака. Мина го зема телефонот.

МИНА: Има порака.

ЛИНА: Прочитај ја!

Сите паничат. Врискаат, подавајќи го телефонот една на друга, како да е врел компир. Телефонот завршува во рацете на Тина.

ДАНА: (не може да се снајде со телефонот. И го подава на Лина која е до неа) Ти прочитај.

ЛИНА: Никако! Мразам телефони на допир.

И го подава телефонот на Тина.

ТИНА: Има лозинка...

ДАНА: Пробај Недела.

ТИНА: Не... не е тоа. Вели дека имаме уште два обиди...

Вратата се отвара. На вратата се Роза и Олга.

ТИНА: О, господе таа е!

ЛИНА: Кој е?

ДАНА: Мора да е Недела!

ТИНА: И трудна е! И мојата менаџерка. Таа не може да е Недела?!?

ЛИНА: Вторник, се тресам...

ДАНА: И јас, Понеделник... и јас...

РОЗИ: Здраво!

Сите: Здраво...

РОЗИ: Што е ова?

ТИНА: Умре...

РОЗИ: Не Добре, Пепи.

ТИНА: Што?

ЛИНА: Кој?

МИНА: Добре?

Тина почнува да плаче.

РОЗИ: Зошто плаче? Ох... ве молам, да седнам малку. Трудна сум.

ТИНА: А, од кого си трудна?

РОЗИ: Од седум сабајле сум будна.

МИНА: Таа е глува. Ја познавам. *(Мина вика)* Пепе е мртов.

ЛИНА: Како и кажа, ќе се породи девојкава...

ОЛГА: Мртов?!?

Олга паѓа во бессознание. Сите девојки паничат... Сите се околу Олга освен Роза.

РОЗИ: Не е можно... Значи, затоа лежи вака... Пепи, Пепи! Те молам не умирај! Разбуди се...

МИНА: Во ред е. Ќе се разбуди.

ДАНА: Ќе се разбуди?

МИНА: Да, секогаш го прави ова.

ЛИНА: Да, секогаш го прави ова кога е под стрес.

ТИНА: Мислите дека Пере ќе се разбуди?

МИНА: Не, тој е мртов. Таа ќе се разбуди.

ДАНА: Која од овие две е Недела?

МИНА: Нема тука Недела. *(покажува накај Олга)* Среда, *(покажува накај Роза)* Четврток.

ДАНА: Среда? Таа е скоро 100 години стара... Сега знам зошто никогаш не се омажила. Како можел Перица...

МИНА: Тие се заедно повеќе од 40 години... Секој Четврток, цели 40 години. И помлада е од што мислиш. Има 82 години.

ТИНА: Се разбира, таа го имаше Пере до неа 40 години. Живееше добар живот. Плус, заработува лесни пари.

ЛИНА: Сега ќе го посетува неговиот гроб во Четврток.

МИНА: Жени, да ја легнеме на кревет. Ќе се разбуди за некое време.

ЛИНА: Таа не е Недела, така?

МИНА: Нема Недела, ви реков... Среда... а, бремената е Четврток...

ДАНА: Колку е трудна!

ТИНА: Дали го мислиш тоа што го мислам јас?

ДАНА: Ти мислиш?

ЛИНА: *(Го прочистува грлото)* По се што видов до сега... Не можев, а да не ја забележам твојата гравидна состојба...

РОЗИ: Праведна?

МИНА: Трудна!

ДАНА: Таа е тотално глува...

ЛИНА: Кој е татко на бебето?

РОЗИ: Мислам дека не го познаваш човекот...

ЛИНА: Сигурна си?

РОЗИ: Сигурна!

ТИНА: А тоа го слушна!

ЛИНА: Колку посто си сигурна?

РОЗИ: Јас поради тоа и се омажив... Ох, стапалава ме убиваат... И мажот ми се враќа утре. Тој е на пат, мораше да купи нови семиња за цвеќарата. Рече дека ќе ми донесе нови, помеки чевли...

ТИНА: Мажена си?

РОЗИ: Тажена, претажена од мајка ми. Не го сака маж ми.

ЛИНА: Преглува е.

РОЗИ: Сега треба да мислам на моите бебиња. Нема веќе ваму таму... Имам уште неколку дена до пораѓањето. Очекувам две девојчиња. Близначки.

ДАНА: Од оваа нема корист. Да ја разбудиме Среда. Сигурно знае многу за Перица.

Се обидуваат да ја разбудат, но без резултат.

ЛИНА: Во секој случај, мора да направиме достоинствен погреб. Но, што ќе кажеме... Ова е мал град... Како сме дознале?

МИНА: За тоа нема проблем, оставете ми го тоа мене. Ќе речам дека ми се скинале пантолоните додека сум била на должност и сум дошла кај Пепе да ми ги зашије.

ТИНА: Знаеш, кога те видов, не помислив дека сакаш мажи. Извини, вискито зборува наместо мене... Извини... Мислам... ова е 21-ви век... Сега луѓето не се сигурни ни мајка им дали е жена...

МИНА: Нема проблем. Не ми смета. Јас сум сигурна која сум. Нема потреба да се докажувам на никого.

ТИНА: Ова е најдобрата работа што ја слушнав денес.

РОЗИ: Што мислиш со тоа...

ДАНА: Многу е за тебе сега... почекај секунда!

РОЗИ: Што?

ДАНА: Како слушаш само понекогаш?

РОЗИ: Понекогаш ја погодувам фреквенцијата. Пепи ја знаеше мојата точна фреквенција. Со него можев да зборувам со часови...

ТИНА: Време е да пребараме насекаде.

МИНА: И тоа најдетално што може.

РОЗИ: Ајде!

ДАНА: Ох не... Ти не! Мирувај...

Се случува акција. Вадат секакви алишта од плакарот. Од време на време се однесуваат како да се во бутик. Поточно како да се во бутик за костими. Пробуваат некои од костимите.

ДАНА: Не ми се верува. Дневникот!

ТИНА: Чиј дневник?

ЛИНА: Навистина е дневник! Тука пишува Дневник!

ТИНА: Пере има дневник?

РОЗИ: Прочитај го.

ДАНА: Пак слушна...

ТИНА: Читај!

РОЗИ: ГЛАСНО!

МИНА: Мислиш дека ќе слуша?

ДАНА: Ако ја погоди фреквенцијата.

ЛИНА: План на Неделата... Добро го знаеме ова... Штооо????

МИНА: Што?

ТИНА:Што?

ДАНА: Што?

РОЗИ: Што?

Олга се буди.

ОЛГА: Што?

Олга повторно се онесвестува.

ЛИНА: По Недела, има месеци... Јануари, Маја, Февруари, Дона, Март, Ања, Април, Соња...

ДАНА: Ања сигурно е од Полска.

ТИНА: Не мора да е...

ДАНА: Јас познавам три Ањи од Полска!

ЛИНА: Кога беше ти во Полска?

ДАНА: Ги знам од телевизија.

ЛИНА: Ох боже! Не сме само ние! Има уште! Ова е инвазија! Кога ли се гледаше со сите?

МИНА: Еднаш месечно. Тие доаѓаа овде, некои со автобус, некои со воз... само за да го видат, еднаш во месецот. Како што сите знаеме Пепе беше прекрасен маж. На секоја жена и даваше се што таа ќе посакаше. Дури и ако беше само за ден. Никогаш не ги излажа ни нив ни нас. Сите ние знаевме дека има и други жени. Сите бевме третирани како што посакувавме.

ДАНА: Нè правеше принцези на еден ден.

Дана во плакарот гледа нешто непознато за неа. Вибратор.

ДАНА: Ох што е ова?

ЛИНА: Мора да е некаков алат...

РОЗИ: Ох, ова го порачав на интернет. Не знам зошто, велат дека бремените жени имаат интуиција...

ЛИНА: Па?

Дана го пушта вибраторот.

ДАНА: Ова е вибратор... Каква мажена жена си ти?

ТИНА: Каква штета... толку мажи на светот...

ЛИНА: Зошто би му требал вибратор?

МИНА: Веројатно како подарок за некоја од месеците. Ми кажа дека Август била многу очајна жена. Ја сожалуваше.

ЛИНА: Тие беа со Перо само еднаш во месецот... се разбира дека беа очајни.

ТИНА: Пере беше создаден само за да ги прави жените среќни...

РОЗИ: Но, како можел вака да живее?

ДАНА: Пак слушна.

РОЗИ: Мислите дека беше осамен човек?

ТИНА: Не знам што да кажам... Јас мислам дека тој среќата ја наоѓаше во секоја од нас, правејќи нè нас среќни, правејќи го нашиот живот подобар... И беше подобар, затоа што го имавме него...

ЛИНА: Јас мислам дека неговата траума е заради Недела. Замисли Недела да можеше да биде со него секој ден... Тогаш дали ние ќе постоевме во неговиот живот? Па погледни нè! Жени со секаков профил, и години...*(боја на кожа, раса)*...

ТИНА: Ох, боже има уште... Пролет... Список со повеќе од 30 жени. Есен, повеќе од триесет пак... Лина, Бела, Сандра, Мери, Анастасија... Јинг Ли... Мадам Тина Тарнер... Ох... дали и таа... Шер!!! Ох, многу сум возбудена. Тина Тарнер и Шер беа со истиот со кој сме биле и ние. И тоа, тие се месеци! Ранг пониско!

МИНА: Јас познавам една Тина Тарнер... Еднаш ја уапсив...

ДАНА: Ја уапси Тина Тарнер?

МИНА: Не е таа таква Тина Тарнер ко што мислите вие. Има една група на транвестити... Имаат шоу во еден мал таен клуб во предградието.

ЛИНА: Ти знаеше за овие жени?

ДАНА: Или мажи?

МИНА: Не... И јас сега дознавам...

ТИНА: Можеби не знаел што е транвестит...

ДАНА: Не дај боже да дознал онака како што јас замислувам...

ЛИНА: Не сакам веќе да читам...

ДАНА: Да, доволно беше...

ТИНА: Ама сите овие алишта овде *(има алишта со многу пердуви кои личат на алишта за кабаре шоу)* Можеби ова е работна тетратка...

РОЗИ: Ова е навистина чудно...

ДАНА: Да! Ова е работна тетратка... Но, каква работна тетратка? Тоа е прашањето!

ТИНА: За кроење. Јасно е дека Пере ги правел костимите за нивното шоу.

ДАНА: Па, дека беше кројач, тоа е вистина.

Олга се буди.

ОЛГА: И беше најдобриот кројач што го знам... а јас знам многу кројачи, верувајте ми... јас имам повеќе од 600 фустани, а да не ги бројам аксесоарите...

ДАНА: Што ќе прави со сето ова... Ќе го носи в гроб?

РОЗИ: Ох, се разбуди...

ЛИНА: Тетка Олга, добро си?

МИНА: Еј, Рековме официјални имиња, памтиш...

ЛИНА: Тетка Среда, добро си?

ОЛГА: Подобра сум душо, фала ти... Дали може да добијам чаша вода?

Мина и подава чаша вода.

ЛИНА: Тетка Среда, те молам ќе сакаш да ни помогнеш?

ОЛГА: Секако душо... Како можам да ви помогнам?

МИНА: *(На останатите)* Сите! Мора да слушате внимателно пред пак да се онесвести. Освен Четврток...

ЛИНА: Која е Недела, Тетка Среда?

ОЛГА: Деца... Мислам дека навистина не сакате тоа да го знаете... Дали ми мириса на виски? Мина, пак си пиела? Ако пак си пиела јас дефинитивно ќе ја информирам мајка ти за ова.

МИНА: Но, тетка Среда, ние направивме договор дека тоа што се случува кај Пепе останува кај Пепе. Па, никој не мора да знае за ова... Ние сме сега тим!

ОЛГА: Ако ние сме тим тогаш кај ни е лидерот?

ЛИНА: Тетка Среда...

МИНА: *(На другите жени)* Пазете! Пак ќе се онесвести...

ОЛГА: Каде е тој?

Лина покажува кон Перо.

ОЛГА: Зар за смрт се собравме овде? Баш како што тој секогаш посакуваше... Сите сме тука! Треба да ги известиме и месеците...

МИНА: Ти знаеше за нив?

ОЛГА: Јас знам сè душо...

СИТЕ: КОЈА Е НЕДЕЛА?!?

Олга пак се онесвестува. Сите повторно пробуваат да ја разбудат.

МИНА: Не, не сега...

ТИНА: Ајде... разбуди се!

ЛИНА: Разбуди се тетка Среда!

ДАНА: Како кога некоја лоша реклама ќе ти ја прекине серијата... Се онесвести на најважниот дел.

РОЗИ: Таа знае која е Недела.

МИНА: Да... А, знаеше и за месеците...

ЛИНА: Отсекогаш ја сакав тетка Олга, мислам, Среда... ја знаеме од кога знаеме и за себе... Никогаш не би помислила дека таа може да е Среда... или кој било друг ден...

РОЗИ: Па, што ќе правиме сега?

ДАНА: Како да ја разбудиме? Целата мистерија одма ќе се реши... Да пробаме некако...

МИНА: Не! Дури и да пробаме нема да можеме. Затоа што кога ќе се онесвести, онесвестена е! Еднаш остана кај мајка ми три дена... онесвестена.

РОЗИ: Што?

МИНА: Не! Дури и да пробаме нема да можеме. Затоа што кога ќе се онесвести, онесвестена е! Еднаш остана кај мајка ми три дена... онесвестена.

РОЗИ: Не, таа не е сликарка. Ми беше учителка по балет.

МИНА: Знам дека беше учителка. Ама сега е онесвестена!

РОЗИ: Аааа... Да гледам. А, можеме да ја разбудиме?

МИНА: Не! Дури и да пробаме нема да можеме. Затоа што кога ќе се онесвести, онесвестена е! Еднаш остана кај мајка ми три дена... онесвестена.

ДАНА: Три дена?

ЛИНА: Па, никоја од нас нема толку време.

ТИНА: Освен Пере.

ДАНА: И тој нема. Не дај боже да ни се подуе.

РОЗИ: И сега?

ДАНА: Јас велам да почнеме да го спремаме Перица.

ЛИНА: Може! Како и да е, не знам за колку време, ама тетка Среда ќе се разбуди, па ќе знаеме која е Недела. До тогаш, сè ќе биде спремно...

МИНА: Wow!

ТИНА: Чудно...

ДАНА: Што?

ТИНА: Вие двете да се согласите...

МИНА: Тие беа најдобри другарки во средно и се омажија за двајца браќа...

ТИНА: Сериозна си?

ДАНА: Но, тоа беше многу, многу одамна...

МИНА: Не се сеќавам што тргна наопаку со вас двете...

ЛИНА: Да бидам искрена и јас мислам дека не памтам...

ДАНА: Да... сè едноставно почна да се распаѓа... Мислам дека братучетка ми Лиле, немажената, таа ни фрли магија. Од секогаш беше многу љубоморна на нас и на тоа како се снајдовме...

ЛИНА: Јас сум уморна од ова... Можеби е време да го завршиме ова сега? Не мора да бидеме како најдобри другарки, ама барем да не трошиме сила на карање веќе...

ДАНА: Па, добро немаме повеќе што да делиме...

РОЗИ: Ова е најчудниот ден во мојот живот...

ДАНА: Знаеш, откако се скаравме немам посетено друг забар...

ЛИНА: Ох, фала ти тоа е баш слатко...

ДАНА: Знам...

ЛИНА: Во Вторник кај мене. И онака нема што да правиш.

МИНА: Ајде! Акција!

ТИНА: Да! Тука сме шест.

ЛИНА: Сосе покојникот, седум.

МИНА: Покојникот, трудната и онесвестената не ги рачунаме. Сите се подеднакво неактивни. Значи, четири сме.

ДАНА: Ајде, да одбереме алишта.

ТИНА: Мислиш, тегетниот костум?

РОЗИ: А јас?

ЛИНА: Ти само седи таму и гледај. Јас ќе одберам црна кравата.

ДАНА: Црна? Никогаш! Аххх.. ние зборуваме за кравата, а чоекот лежи долу некапен...

ЛИНА: А после, треба да одбереме долна облека и чорапи.

ТИНА: Чорапите се сметаат за долна облека или се посебно?

ДАНА: Тегетните!

ТИНА: Белите.

ЛИНА: Боже, какви бели, тој мразеше бела боја.

ТИНА: Белите!!! Ќе одат со кошулата.

ДАНА: Кој вели дека кошулата е бела??

ЛИНА: Чорапите ќе бидат црни!!

ТИНА: Бели!!

ЛИНА: Црни!!!

ДАНА: Тегет.

ЛИНА: Црни!!

ДАНА: Тегет! Тегет! Тегет!

РОЗИ: Слушајте сите, на мали ливчиња хартија напишете ги задачите и на која што ќе и се падне тоа и ќе прави. Како лотарија. И јас сакам да учествувам.

МИНА: Тоа не е лоша идеа.

РОЗИ: Рози, не Миа.

ТИНА: Добро, ајде да го направиме тоа.

РОЗИ: Дај ми хартија, пенкало и голема тегла или лонче.

Лина и дава на Рози хартија и пенкало. Дана и дава голем лонец. Рози пишува.

МИНА: Пиши! Костум, чорапи, чевли...

ТИНА: Кошула...

ЛИНА: Кравата...

ДАНА: Долна облека... чаршав за ковчегот...

ТИНА: Мислам дека треба да биде бел...

ДАНА: Не, може да биде која сакаш боја. Па ова е наш леш!

Рози пишува на мали листови хартија. Ги става во лонец и ги меша. Сите се околу неа. Сите земаат едно ливче, го отвараат и читаат што пишува на него.

ЛИНА: Мене ми падна долна облека...

ДАНА: Кошула и чорапи.

ТИНА: Костум!

МИНА: Чевли...

РОЗИ: Кравата...

МИНА: А последниот лист хартија?

РОЗИ: Тоа е чаршавот. Ќе и го оставиме тоа на тетка Среда.

Сите ги бараат работите што им се запишани на хартиите. Го земаат телото на Перо и го ставаат на креветот. Сите го прават тоа што треба да го прават. На крајот Перо изгледа смешно, а жените се презадоволни, секоја од својата работа.

ЛИНА: Ова го носеше кога беше со мене!

ТИНА: Јас ги имам најдобрите спомени од ова.

ДАНА: *(ги мириса предметите)* Мирисот на Перица...

МИНА: Ова му го дадов за подарок...

Олга се буди. Ја гледа ситуацијата.

ОЛГА: Што се случува?

МИНА: Оооо, се разбуди...

РОЗИ: Го одбираме последниот стајлинг.

ОЛГА: Веќе се избравте?

ТИНА: Не. Има уште едно ливче хартија, имавме лотарија. Земи го. Твое е.

Тина и го дава лонецот на Олга. Таа го зема ливчето. Го чита и оди до плакарот. Вади еден розев чаршав. Го покрива Перо со чаршавот.

ОЛГА: Ова е првиот чаршав... на овој чаршав за прв пат водевме љубов... жени, дојдете сите до мене... Сакам да ви кажам нешто многу важно...

Сите жени одат кај неа.

ОЛГА: Сакам да ви кажам која е Недела. Донесете ми го ланчето.

ТИНА: Еве го, веќе му го извадивме...

ДАНА: Аууу, забравивме да го искапеме!

ЛИНА: Готово е тоа сега. Ќе го испратиме вака!

ДАНА: Некапен?

Олга го вади ланчето од вратот на Перо. Олга се онесвестува.

МИНА: Срање.

ЛИНА: Да покутеше, до сега ќе знаевме сè.

ДАНА: Не ми е јасно како забравивме да го искапеме...

РОЗИ: Добро, сите сме во еуфорија...

ЛИНА: Предпогребна.

ТИНА: Ајде да го отвориме ланчето сами...

Рози го зема ланчето и веднаш успева да го овори. Сите го грабаат ланчето и коментираат.

ДАНА: Браво женска!

РОЗИ: Еднаш го видов Пепи како го отвара...

ТИНА: Мора да кажам дека сум разочарана...

ЛИНА: Личи на...

АФРОДИТА: Еј... ова се озбилни мустаќи.

ЛИНА: Го знам ова лице...

Вратата се отвара. Во собата влегува Џани. Збунет е и се вознемирува кога ќе ги види сите. Олга се буди.

ОЛГА: Недела!

СИТЕ: Што?

МИНА: Ти си Недела?

ЏАНИ: Недела, лично!

ЛИНА: Значи не е лично таа, туку е лично тој...

ТИНА: Јас сум многу потресена. Ова е мојот газда...

ДАНА: Што е сега ова? Да не е скриена камера?

ТИНА: Од секогаш знаев дека има нешто чудно во врска со тебе...

РОЗИ: Што се случува?

ЛИНА: Тој е Недела. Недела е ТОЈ!

ОЛГА: Вистина е.

ДАНА: Јас сум шокирана!

ЛИНА: Јас сум прешокирана.

РОЗИ: О, чувствувам голема болка...

ДАНА: Сите чувствуваме...

ЏАНИ: Што се случува? О, боже... Не си ги осеќам нозеве... Мртов е?

ОЛГА: Жал ми е...

ЏАНИ: Не може да е мртов...

ОЛГА: Немам збор...

ЛИНА: И јас...

ДАНА: И сите...

ТИНА: Јас се уште не можам да поверувам дека Недела е маж, и плус е мојот шеф...

РОЗИ: Никој не може да поверува.

ОЛГА: Тоа беше вистинска љубов... Јас бев таму кога се запознаа. Беше Петок, на истото место каде што ти работиш. Затоа Пеце секој Петок таму доаѓаше.

МИНА: Е, ова драги мои е пример за добро чувана тајна.

ЏАНИ: Не ми е гајле дали е тајна повеќе. Не во овој момент.

МИНА: Денес откривме многу тајни...

ЛИНА: Ама ти нели имаш семејство, жена и тројца синови?

ТИНА: Дали таа знае за ова?

ЏАНИ: Да имам, и не, не знае...

ДАНА: Какви ли приказни измислуваше секоја Недела?

ЏАНИ: Јас секогаш имам работа. Таа тоа го знае.

ДАНА: Работиш на Перица, така?

ЛИНА: Затоа тој секогаш велеше "Шест дена работи, седмиот одмарај"...

ТИНА: Шест дена работеше на нас, а седмиот ден на него се работело... колку што можам да пресметам...

ЏАНИ: Можеш да го кажеш така ако сакаш, но вистината е дека за нас Недела беше одмор за нашите души. Ја сакам жена ми, таа ми е и пријател и сопатник, но Пеше беше мојата сродна душа.

ЛИНА: Но, како? Не разбирам...

ДАНА: Заслужуваме одговори. Сите ние поминавме денови и ноќи мислејќи која е Недела.

РОЗИ: И замислувајќи како ТАА изгледа...

ЛИНА: И се споредував со неа...

МИНА: И јас велам дека заслужуваме одговори! Бидејќи Недела не знае за нашето правило, јас мора да му кажам дека тоа што е кажано и направено кај Пепе останува кај Пепе. И сите ќе си стоиме на зборот.

ТИНА: Засекогаш тајна.

ЛИНА: Ни збор од мене.

РОЗИ: Имам патент на устата.

ЏАНИ: *(диши длабоко)* Олга, ти ме знаеш одамна. Се сеќаваш, ти беше сведок... Вие дојдовте заедно во кафеаната. Кафеаната е полна со жени. До

тогаш секогаш и бев верен на жена ми... До ден денеска никогаш не сум имал врска со некоја од девојките таму.

ТИНА: Точно е...

ЏАНИ: И... Не се чувствувам како да ја лажам жена ми, мислам, емоционално... Јас лажам за тоа каде одам во Недела, но, јас секогаш се грижам за неа, јас сум одличен татко и добар маж. И испраќам цвеќиња. Правам се за неа...

РОЗИ: Точно, од нашата цвеќара.

ДАНА: Кажи ни за Перица!

ЏАНИ: Олга ми кажа дека се вљубила во некој човек. Човек кој е помлад од неа, но таа е лудо вљубена. Ми кажа дека бидејќи бил многу зафатен се среќаваат само во Среда. И тогаш тоа беше вистина... Тој работеше многу; живееше со неговите родители до нивната смрт. Добро се однесуваше со Олга...

МИНА: Само официјални имиња молам. Кажи Среда.

ЏАНИ: Зато што сме добри пријатели, таа сакаше да го сретнам. Па, дојдоа во кафеана. И тоа е сè... така се почна...

ДАНА: Како мислиш тоа е сè?

ЛИНА: Што рече, што се случи?

ЏАНИ: Не можам да поверувам дека е мртов.

Џани оди кај Перо. Многу е тажен и полн со емоции.

ЏАНИ: Толку смешно е облечен... Пеше, зошто само не се разбудиш? Посакувам да беше толку лесно... Зошто едноставно, само не се разбудиш? Кога велат дека сè е можно, дали мислат и на ова? Направи чудо Пеше.

Ајде, уште еднаш. За последен пат. Разбуди се! Сеуште чувствувам топлина во градите кога ќе те видам. А ти си толку ладен... Рацете ти се толку ладни... како да ти го слушам срцето... Како и ти да можеш да ме слушнеш... како да можеш сите да нè слушнеш. Сите сме овде, само за тебе... Ти ме направи подобар човек. И знам дека не сакаше сите, искрено... Јас понекогаш бев љубоморен... Пеше... Се колнам, не чувствувам дека си мртов.

РОЗИ: Аууу.... колку болка осеќам. Стомакот ќе ми експлодира.

Девојчињава многу клоцаат. Што ми се случува?

МИНА: Кога ти е терминот?

РОЗИ: За пет дена... ама никогаш не сум се чувствувала вака...

Рози има сè поголеми болки.

ЏАНИ: Пеше ми кажа дека очекуваш близначки. Јас од секогаш сакав да имам девојчиња. Тој беше толку среќен што очекуваш девојчиња.

ТИНА: Јас навистина не ги разбираам мажите... Ни еден примерок од нив. Тој бил среќен што таа очекувала близначки, беше секој ден со различна жена, ама неговата сродна душа била маж... Е ај, сума сумарум некој... Сега сум сигурна дека никогаш нема да се омажам. А, ако се омажам и маж ми ми рече дека има некаков бизнис во Недела, мислам дека ќе доживеам тешка траума...

МИНА: И за мене е енигма... Мислам дека никој не може да ни ја каже вистината. Ако има некоја вистина...

ДАНА: Добро, еве и ти си некој вид на маж....

ЏАНИ: Јас не сум некој вид, јас сум маж...

ДАНА: Значи ти беше мажот во врската?

ЛИНА: Се разбира. Перо шест дена работеше, седмиот одмараше... ако се разбираме.

РОЗИ: Добро, што сакаат маживе?

ОЛГА: Сè... И секс и љубов и пак секс, се разбира. Но, љубов... сакале или не тоа е силата што нè води. Сите сакаат место каде што ќе се чувствуваат безбедни. Клучот е во енергијата... енергиите понекогаш толку се привлекуваат што половите веќе не се ни битни. Тоа е клик. Јас бев таму и ја почувствував нивната енергија. Прво им бев лута на двајцата, ама јогата ми помогна многу. Откако повторно се избалансирал... сватив. Со Пеце научив како да љубам и делам. Без разлика на неговиот сексуален живот тој имаше љубов за целиот свет. Кажете ми, дали тој некогаш излажал било која од вас? Дали некогаш ви ветил нешто што не го сторил? Се разбира не. Затоа не можете да го осудите. Тој беше искрен и чесен со сите нас. Затоа и сите ние го љубевме толку многу...

ДАНА: Ама покрај сите овие жени, како?... Не ми е јасно како... Уште не ми е јасно...

ЛИНА: Да не сакал да си го наполни егото?

ТИНА: Баш си го наполнил...

ОЛГА: Енергија, драга...

ТИНА: Нешто како полнач за телефон?

ОЛГА: Да, тој секогаш привлекуваше позитивни луѓе околу себе и така се полнеше со живот...

ДАНА: Тој беше најголемиот полнач за сите....

ОЛГА: Љубов... па дали некој ја објаснил до сега? Не, ниту пак ние ќе ја објасниме... Таа едноставно се случува...

ЏАНИ: Јас сеуште како да му го слушам срцето.

РОЗИ: Јас се чувствувам толку чудно....бебињава не престанаа да мрдаат.

Лелеее... многу силно ми чука срцето.... Јас мислам дека се пораѓам....

Сите се во паника. И носат вода, ја масираат на грб, и велат дека се ќе биде ОК.

Перо се буди. Никој не забележува, бидејќи сите се околу Рози. Перо станува. Збунет е. Не знае што се случило ни што се случува. Ги гледа сите во собата. Се гледа себе си како е облечен. Останатите ликови поминуваат покрај него, сите се растрчани околу Рози. Сеуште не забележуваат дека е буден.

ПЕРО: Мртов ли сум?

ДАНА: Да, да.

Неколку секунди сите продолжуваат со своите акции кои ги прават во моментот. По неколку секунди, никој не мрда. Како стоп кадар. Сите стојат и зјапаат во Перо.

Олга се онесвестува. Никој на тоа не реагира, сеуште сите зјапаат во Перо.

РОЗИ: Бебињата престанаа да мрдаат.

ЛИНА: Ама... Перо почна.

ПЕРО: Мртов ли сум?

МИНА: Па, нашите досегашни информации велат да...

ДАНА: Да, да... мртов си.

ЛИНА: ... ама мрдаш...

ТИНА: ...И зборуваш...

МИНА: ...Одиш...

ЏАНИ: Значи не може да си мртов!

РОЗИ: Или сите сме мртви па за тоа го гледаме? Е, сега навистина сум збунета...

МИНА: Ако сме мртви, дали таа би била онесвестена? Мислам дека мртвите не можат да се онесвестуваат...

РОЗИ: Чекај да видам дали ми работи фејсбукот... Да, работи...

ДАНА: Мислам дека не би требало да има фејсбук во рајот...

ТИНА: Од кај знаеш дека сме во рајот?

ЛИНА: Не сме мртви! Тој е жив!

МИНА: Ама како може тоа да биде?

ЛИНА: Клиничка смрт...

ДАНА: Или, ако повеќе сакаш, чудо....

РОЗИ: Како не забележавме?

ДАНА: Бебињата забележаа...

ЛИНА: Никогаш не се знае со клиничката смрт.

МИНА: Само што почнав да се навикнувам дека е навистина мртов...

ТИНА: Тој е пак жив!

ПЕРО: Јас бев мртов?

ЛИНА: *(го прегледува докторски)* Како се чувствуваш?

ПЕРО: Како новороденче...

РОЗИ: Мислам дека ми пукна водењакот...

ЛИНА: Мораме да одиме во болница, брзо!

РОЗИ: Ќе дојдете ли со мене во болница? Не сакам да сум сама.

ЛИНА: Да, ќе дојдеме сите, нели? Одиме, сите!

СИТЕ: Да!

ЛИНА: Сабота и Петок, јас ќе одам да ја земам колата, паркирана ми е малку подолу од овде. За тоа време изнесете ја Четврток надвор.

Лина набрзина излегува.

Џани и Тина полека ја изнесуваат Роза надвор.

МИНА: Понеделник, да ја земеме Среда набрзина да ја однесеме до дома и одиме во болница на пораѓај, може?

ДАНА: Цел ден само кревам мртви и онесвестени. Што ли ќе се случи до вечер?

Мина и Дана ја изнесуваат Олга надвор.

Перо е сам на сцената. Збунет е како куче кога ќе стане од спиење. Нема појма што се случило.

Мина се враќа.

МИНА: Пепе, добар си?

ПЕРО: Да...

МИНА: Е па ајде, да одиме до болница... и не грижи се, ние се договоривме, што се случило кај тебе кај тебе и ќе остане. Никој нема да знае дека беше мртов и ред други ствари...

ДАНА: (вика однадвор) Мислам дека се освести!

МИНА: Тогаш одиме право во болница. Ајде Пепе. И не грижи се, распоредот ќе си остане ист за сите... Тоа јас со сигурност ти го тврдам!

Мина излегува. Перо сеуште е како чукнат.

Се слуша свирка од автомобил.

МИНА: (вика однадвор) Брзо, Пепе!

ПЕРО: Што се случува овде?

Перо збунето излегува.

КРАЈ